DOUBRAVAN

číslo 9

Den tisku, rozhlasu a televize

V příštím jubilejním roce 35. výročí osvobození naší vlasti Sovětskou armádou to bude již 60 let, kdy 20. září 1920 vyšlo první číslo Rudého práva. Rudé právo bylo v čele dělnického a všeho pokrokového tisku, bylo významným nástrojem KSČ v třídním zápase za práva pracujících, bylo hlavním v boji proti fašismu, obhajovalo práva všech utlačovaných a vykořisťovaných. RP bojovalo za svržení buržoazní vlády a za vítězství pracujícího lidu. Všecky noviny a časopisy, které vydávala KSČ, uplatňovaly již v předmnichovské republice zásady, které vytyčil V.I. Lenin - být organizátorem, propagátorem a agitátorem.

Tyto zásady se staly základním úkolem všech hromadných sdělovacích prostředků, hlavně po Únorovém vítězství. V dnešní době jsou velmi důležitým politicko- výchovným a kulturně vzdělávacím činitelem. Jsou tribunou vynikajících pracovníků na všech usecích našeho života.

Při příležitosti Dne tisku, rozhlasu a televize si připomínáme velmi důležité politické události a naléhavé ekonomické úkoly. Tyto a další zprávy našeho tisku, rozhlasu a televize nám nejen popularizují úspěchy naší politiky, ale i kritizují naše nedostatky, a tak přispívají k realizaci závěrů XI. sjezdu naší strany. Dnešní socialistický novinář musí psát nejen dějiny současnosti, ale musí být zároveň aktivním a tvořivým činitelem. Právě v tom je význam tisku, rozhlasu a televize.

Tradiční oslavy Dne tisku, rozhlasu a televize, jejichž významnou součástí byla i letos slavnost Rudého práva, která se konala ve dnech 15. a 16. září v Parku kultury a odpočinku Julia Fučíka v Praze, odpovídalo svým průběhem stále rostoucímu významu.

bl.č. 123/79/MNV/650x

Pietní akt v Lipovci - Licoměřicích

Dne 16. září byl uskutečněn v Lipovci pietní akt na počest 35.výročí tragedie v této obci . Přinášíme dokončení vzpomínek z minulého čísla. Gestapo v Pardubicích ,Kolíně , Chrudimi učinilo pak ihned rozsáhlá opatření k obklíčení skupiny , jejich úmysl se nepodařil , neboť na úsvitě dne 19.prosince 1944 ještě přesně před uzavřením kruhu v tomto obklíčení podařilo se partyzánské skupině uniknout a přesunout se na jinou základnu.Zuřivost nad nezdarem vybíjeli si gestapáci a esesáci na bezbranných lidech obou obcí v Lipovci a v Licoměřicích, kde došlo k zatčení všech mužů ve věku od 16 do 70 let včetně několika žen, v celkovém počtu 106 obyvatel těchto obcí.Později došlo v těchto dvou obcích ještě k zatčení dalších obyvatel spojeném s výslechy a mučením a posléze s jejich odvlečením do koncentračního tábora v Terezíně, odkud se všichni již nevrátili.Zahynuli nebo zemřeli na následky nelidského mučení krátce po osvobození Terezína Sovětskou armádou.

Památník 30.obětem nacistického teroru z Lipovce a Licoměřic, jenž se tyčí na návrší , je proto výstrahou a poučením pro všechen náš lid ,zvláště mládež ,aby pevně stál na straži míru po boku SSSR a všech socialistických a míru milovných zemí a nedopustil již opakování fašistických hrůz a násilí.

OB- Ká

Vyučování začalo...

Ve skříňce pionýrské skupiny Doubravan na náměstí se objevily fotografie z LPT což znamená z letního pionýrského tábora. Tyto šťastné a bezstarostné chvíle jsou nenávratně pryč a patří už jenom vzpomínkám. Ronovské náměstí po dvou měsíce ztichlé se naplnilo smíchem,rozjasnilo se mládím mladých lidiček s učebnicemi v rukou. Vyučování zase začalo. Na začátek školního roku přejme pedagogům hodně trpělivosti a pochopení pro své svěřence a chlapcům a děvčatům, aby se co nejvíce naučili pro svůj budoucí život.Měli jsme z nich radost,když žáci 5.ročníku kladli květiny při zahájení školního roku k pomníku padlých na náměstí a v tiché vzpomínce stáli se svým učitelem,v pozoru vzdávali dík těm , z jejichž krve květ svobody vzešel.

OB- Ká

---

bl.č. 124/79/MNV/650x

Dětem mír a šťastný život na zemi

Svaz invalidů v Ronově n.D. uspořádal zájezd do jižních Čech, kterého se zúčastnil děti. Zájezd se dětem velice líbil, navštívily zámek Hlubokou a zúčastnily se oslav Týna nad Vltavou, kde čsl. televize natáčela staročeský jarmark. Na světě je nyní přes 1,5 miliardy dětí. Více než půl miliardy z nich žije v krajně těžkých životních podmínkách vyvolaných ekonomickými obtížemi jejich zemí. Přes 50 milionů chlapců a dívčat si musí vydělávat na chléb. Tento těžký osud se týká i více než milionu dětí ve vyspělých kapitalistických zemích. Každý den na naší planetě umírá hladem a v důsledku nemoc 35 000 dětí. Proto moskevská konference jako vrcholná akce Mezinárodního roku dítěte s účastí více než 130 zemí, jednala v těchto dnech o řešení palčivých problémů doléhajících na děti v zemích, kde vládne rasismus. Moskevská světová konference se stala novým podnětem usilujícím o šťastný dnešek i zítřek všech dětí.

OB - Ká

Nový způsob česání ovoce

Nový způsob česání ovoce vymysleli někteří naši spoluobčané, kteří obcházeli aleje a sady kolem Ronova a nezralá jablka oklepávali a vozili je do výkupního závodu prodávat je jako t.zv. "padák". Nejvíce nás překvapilo, že mezi těmito "sadaři" byli i někteří chlapci školou povinní. Jen se ptáme, zda jejich rodiče o tomto jejich způsobu výdělku vědí a zda u nich v rodině nějak nepokulhává rodinná výchova. Není nic snadnějšího nežli napodobit dospělé, vždyť příklady táhnou. Podobný vztah k tomu, co mi nepatří, ale co si mohu natrhat až dozraje, není dobrým vysvědčením ani dospělým ani dětem, které učíme již v mládí nevhodným společensky škodlivým manýrům. Není se potom co divit, že až se z chlapce stane dospělý člověk, že zcela necítí rozdíl mezi "mým a tvým" a vezme si zcela jasnou samozřejmostí mnohé z toho, co patří sice nám všem. Jenomže v tomto systému vlastnictví přece jenom existují určitá pravidla a zásady etiky, kterou nelze vynechat ani když si myslíme, že se přece vůbec nic nestalo. Tady jde o výchovný moment, tady jde o vztah k přírodě. Moudrý hospodář počká, až příroda sama určí, kde je ovoce zralé a kdy je možné si natrhat celkem beztrestně. Všichni víme, že se tak kolem našich silnic a ve zbylých alejích již po léta děje, protože naše JZD ovocné stromy roztroušené po krajině fakticky neobhospodařuje. To není ovšem věcí této poznámky. Ta chtěla jen upozornit na manýry, ze kterých by se mohlo časem stát běžné pravidlo nikterak žádoucí. Jsme zde opět u vztahu k hodnotám, který je třeba u dětí pěstovat a u dospělých kritizovat. Ve výše zmíněném případě zvítězila sobecká touha po lehce nabytých penězích a příklady k dobrému chování se opět propadli kamsi do neznáma.

D

bl.č.125/79/MNV/650x

Mouka na smetišti

Před dvěma týdny si řada občanů všimla neslavného objevu, který bylo možno spatřit na smetišti " u sádek". Přímo na kraji skládky bylo vyhozeno 15 dvoukilogramových sáčků hrubé, ovšem zcela zkažené mouky. Tedy celkem 30 kg. Naše hospodyňky si tento hazard dovedou jistě převést do určité nemalé finanční částky. Při té příležitosti si vybavujeme paniku kolem nákupu mouky, které v Ronově n.D. i v okolí řada lidí také propadla. Konec tohoto panikaření vzal za své, ale mouka, která má určitou vlhkost a není-li dostatečně vhodně uskladněna, podléhá rychlé zkáze. Je možné, že se najdou i lidé, kteří řeknou : " Vždyť si to majitel mouky koupil za své a co s tím udělá, je už jeho věcí." S takovýmto názorem nelze ovšem u rozumného člověka počítat. Obilí a z něho vyrobená mouka je nákladně vyrobený produkt, ke kterému je třeba mít úctu, vždyť je to vlastně náš budoucí chléb. Patříme ke státům, které mají právě v potravinách vysokou životní úroveň a to vede některé naše občany k plýtvání potravinami . Připomeňme při této příležitosti, že na světě žije téměř 60 % obyvatelstva hluboko pod základní životní úrovní, a že slovo hlad patří k tomu dennímu s čím se lidé v některých rozvojových státechsetkávají. Nechat zkazit a potom 30 kg mouky vyhodit, může udělat jen člověk necitlivý, kterému se dobře daří, ale který možná někdy kritizuje, že není k dostání kostkový cukr a že je třeba k mání jen krystal. To milý občane, tento výkyv v zásobování provedli zase Tobě podobní lidé, kteří dají více na uliční řeči "jedna paní povídala", než na rozumná slova těch, kteří se o naši výživu starají a kteří zemědělské výrobky celý rok pečlivě ošetřují. Proto nákupovací občasné horečky nemají u nás význam a jen zbytečně komplikují a tvoří mezery v našem plynulém zásobování. Vždyť si vzpomínáme ještě na paniku kolem soli. Snad jen člověk málo informovaný může ráno o nedostatku soli ve světě uvěřit. Naše zásoby v republice, které jsou asi na 50-70 let pro celý náš stát. Vrátíme-li se ještě k oné zkažené mouce, lze jen podobné počínání veřejně odsoudit a připomenout té generaci, která nezažila dobu předválečné krize a válečných přídělů, že takové počínání je odsouzení-hodné, a že svědčí jenom o tom, jak se našim lidem v našem státě dobře daří, že v té přemíře nakoupených věcí ztrácejí soudnost a vychování. Prostě si z blahobytu kolem sebe berou, aniž by se později za vyhozenou mouku ne smetiště aspoň trochu zastyděli.

-D-

---

bl.č.120/79/MNV/650x

Nad pohlednicí

Ve stánku PNS na náměstí ,kde je vedoucí pí Božena Frýdová se prodávají nové,barevné pohlednice s námětem Ronova.Jedná se o fotomontáž, na které je uprostřed barevný znak Ronova a nápis Ronov nad Doubravou.Na prvním snímku je zobrazen ronovský park s pomníkem a nad tureckou lískou v parku se tyčí štíhlá věž kostela.Druhý snímek ukazuje novou budovu mateřské školy, na dalším je znázorněna budova, ve které je umístěna pamětní síň Antonína Chittusiho s Bílkovou plastikou Jak čas ubíhá.Nechybí tu ani budova školy a MNV. Pohlednice je skutečně hezká, ale rušivým dojmem je tam obrázek Lichnice. Ta je od nás poměrně vzdálena a u nás v Ronově máme dost míst,která by se nechala na pohlednici umístit.Byl by to na př. celkový pohled na Ronov,nová zástavba pod Novým rybníkem,Chittusiho rodný domek a pod.Pak by to skutečně byla pohlednice z Ronova.Bylo by dobře,kdyby Svépomoc Brno,která pohlednici vydala,zhotovila fotomontáž přímo z místa. Takto nás napadá,jak by se nám třeba líbil obrázek z Čáslavě,na kterém by byl umístěn např. zámek ve Žlebech a pod.Jinak je pohlednice velmi hezká , jen ta Lichnice,třeba už v příštím vydání zařazena nebude. Používejte ve své korespondenci této nové pohlednice,aby se ukázalo celé veřejnosti,že i u nás v Ronově máme skutečně hezké věci a že jsme starým městem,když máme svůj vlastní znak od založení města.

-jč-

Kdo byl Oldřich

Osudy Ronova jsou těsně spjaty s osudy majitelů hradu Lichnice. Však jeden z nich - Oldřich- Ronov založil. Oldřich byl mocný pán a bohatý a stavěl se vždy na stranu českého národa. Povahově však byl prudký a vznětlivý.Když zavražděním krále Václava III vymřel rod Přemyslovců,**rozhodovali se čeští pánové na sněmu, koho zvolit českým** králem. Kandidátem byl Friedrich Rakouský a Jindřich Korutanský,manžel Anny,dcery Václava II z rodu Přemyslovců. Zastáncem Friedricha byl nejvyšší maršálek Tobiáš z Bechyně.Když viděl,že většina je pro Jindřicha,zvolal posměšně: "Chcete-li naprosto míti za krále někoho domácího,jděte do Stadic a tam mezi sedláky najděte snad některého starého strýce rodu Přemyslova.Toho si tedy přiveďte a usaďte na stolec královský"! Stadice byla totiž obec,ze které,podle pověsti,pocházel Přemysl Oráč,zakladatel rodu Přemyslovců.Po těch urážlivých slovech vyskočil Oldřich z Lichtenburka a v plném hněvu Tobiáše,před zraky královny vdovy Violy,kněžny Těšínské,biskupa Jana z Dražic a ostatních českých pánů,probodl svým mečem.Stalo se tak roku 1306 a králem se skutečně stal Jindřich Korutanský.Za rok po této "urozené vraždě" Oldřich založil Ronov.Tobiáše probodl proto,

že se posmíval všem vlasteneckým šlechticům, kteří chtěli mít králem domácí královnu. Zdá se, že prudká povaha byla Lichtenburkům vrozenou vlastností. Když se Záviš z Falkštejna, po smrti své manželky Kunhuty, roku 1285 ubíral s nádhernou družinou a s velkými poklady do Uher pro svou novou královskou nevěstu, byl u Čáslavi přepaden od Jindřicha z Lichtenburka, předka našeho Oldřicha. Závišova družina byla rozprášena, mnoho darů bylo z vozů odebráno a Záviš sám se zachránil útěkem do opatovického kláštera.

-jč-

Výzva složkám NF, organizacím, závodům a občanům

Redakční rada se obrací tímto na výše jmenované v Ronově n.D. i sloučených obcí, aby zasílali pravidelně příspěvky do tohoto časopisu. Uzávěrka je vždy 15. každého měsíce.

Program kina Ronov na měsíc říjen 1979

Sobota 6.10. v 16,oo hod	Kočky neberem český film -komedie o bitvě předem prohrané, mládeži přístupný, vstupné 3,a4,-Kčs
ve 20,oo hod neděle 7.10. v 17;oo hod	Vražda na večeři film USA-napínavá veselohra se slavnými detektivy. mládeži přístupný, vstupné 4,- a 5,- Kčs
Sobota 13.10. v 16,oo hod neděle 14.10. v 17,oo hod	Sed statečných film USA-napínavý příběh z amerického západu, mládeži přístupný, vstupné 4,- a 5,- Kčs
Sobota 13.10. ve 20,oo hod	Střepy pro Evu český film o lásce, skle a sklářích, mladeži nepřístupný, vstupné 3,-a4,- Kčs.

bl.č. 128/79/MNV/650x

Sobota 20.10.v 16,oo hod	Ty mně,já tobě sovětský film,satirická komedie s Leonidem Kuravlevem v hlavní roli,mládeži přístupný,vstupné 4,- a 5,- Kčs
Sobota 20,10. ve 20,oo hod neděle 21.10.v 17,oo hod	Jak zabíjet lásku Polský film,příběh dvou mladých lidí,kteří měli různé představy o lásce,přístupný od 18 let, vstupné 3,- a 4,- Kčs
Sobota 27.10.v16,oo hod neděle 28.10. v 17,oo hod	Záhadný Hektor západoněmecký filmová detektivka, mládeži přístupný,vstupné 4,- a 5,- Kčs
Sobota 27.10. ve 20 hod	Radost až od rána český film,komedie s Josefem Somrem v hlavní roli,mládeži nepřístupný,vstupné 4,- a 5,- Kčs

Změna programu vyhrazena.Večerní představení nejsou mládeži do 15 let přístupná.

ved.kina
s.Vojáčková

Toto číslo místního časopisu Doubravan vyšlo v září 1979.Vydává MNV Ronov n.D.,řídí redakční rada.Povolení k vydání vystavil odbor kultury ONV Chrudim.Příspěvky přijímá MNV,uzávěrka jednotlivých čísel je 15.den v měsíci.

bl.č.129/79/MNV/650x